



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3168/2019
12.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Маја Ђелић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање Београд, Филијала из Прокупља, ради уплате разлике доприноса за ПИО, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 560/19 од 16.05.2019. године, на седници одржаној 12.09.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље, изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Прокупљу Гж 560/19 од 16.05.2019. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

УКИДАЈУ СЕ решење о трошковима поступка садржано у пресуди Вишег суда у Прокупљу Гж 560/19 од 16.05.2019. године и решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Основног суда у Прокупљу П 304/18 од 03.12.2018. године и у том делу предмет враћа првостепеном суду на поновни поступак.

О б р а з л о ж е њ е

Основни суд у Прокупљу, пресудом П 304/18 од 03.12.2018. године, усвојио је тужбени захтев тужиље, тако што је обавезао тужену да у корист тужиље изврши уплату доприноса за ПИО надлежном Фонду ПИО за период од 21.03.2013. године до 03.04.2013. године, по стопи која буде важила на дан уплате, и то за март 2013. године, на износ од 787,16 динара и за април 2013. године, на износ од 227,21 динара, у року од осам дана од дана пријема отправка пресуде под претњом принудног извршења (став први изреке). Одбио је приговор стварне ненадлежности суда (став други изреке). Одлучио је и да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка (став трећи изреке).

Виши суд у Прокупљу, пресудом Гж 560/19 од 16.05.2019. године, одбио је као неосноване жалбе тужене и тужиље и потврдио пресуду Основног суда у Прокупљу П 304/18 од 03.12.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је одбијена као неоснована жалба тужиле у делу одлуке о трошковима парничног поступка, тужиле је благовремено изјавила ревизију, као посебну, због погрешне примене материјалног права, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку- ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18), а у вези одредбе члана 420. став 6. ЗПП, оценио да је ревизија тужиле изузетно дозвољена, ради уједначавања судске праксе.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у побијаном делу на основу члана 408. а у вези одредбе члана 420. став 6. ЗПП, и утврдио да је ревизија тужиле основана.

Приликом доношења одлуке о трошковима поступка, првостепени суд је закључио да су доприноси за здравствено и пензијско инвалидско осигурање садржани у новчаној накнади, те да је тужиле исте могла потраживати у поступку у којем је потраживала и новчану накнаду, због чега је у циљу економичности поступка одлучио да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Другостепени суд је прихватио као правилну одлуку првостепеног суда, да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Међутим, овакав закључак нижестепених судова не може се прихватити као правилан зато што је погрешно примењено материјално право, на који разлог овај суд пази и по службеној дужности на основу члана 408. ЗПП, због чега је у том делу чињенично стање остало непотпуно утврђено.

Одредбом члана 153. став 1. ЗПП је прописано, да, странка која у целини изгуби парницу дужна је да противној странци накнади трошкове. Одредбом члана 154. став 1. ЗПП, да, суд ће приликом одлучивања који ће трошкови да се накнаде странци да узме у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице. О томе који су трошкови били потребни, као и о износу трошкова, одлучује суд ценећи све околности.

Одредбом члана 156. ЗПП је прописано, да, тужилац ће да накнади туженом парничне трошкове ако тужени није дао повод за тужбу и ако је признао тужбени захтев у одговору на тужбу, односно на припремном рочишту, а ако се не одржава припремно рочиште онда на главној расправи пре него што се упустио у расправљање о главној ствари.

Према томе, полазећи од успеха тужиле у овој парници и цитираних законских одредби, погрешан је закључак нижестепених судова да свака странка сноси своје трошкове поступка у овој парници.

Економичност поступка не може бити основ за недосуђивање трошкова парничног поступка, као у конкретној ситуацији, када је тужиља успела у овој парници, односно за доношење одлуке да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Како је због погрешне примене материјалног права, чињенично стање непотпуно утврђено, а које је од значаја за доношење правилне и законите одлуке о трошковима поступка, то је овај суд укинуо другостепену и првостепену пресуду у том делу и вратио првостепеном суду на поновни поступак.

У поновном поступку, првостепени суд ће поступајући по примедбама на које је указано овим решењем, ради правилне примене материјалног права, утврдити релевантне чињенице и донети нову, правилну и закониту одлуку о трошковима поступка.

Како су поводом ревизије тужиље, укинута другостепена и првостепена пресуда у погледу одлуке о трошковима поступка, то ће о опредељеним трошковима на име састава ревизије бити одлучено у коначној одлуци, на основу одредбе члана 165. став 4. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 416. став 2. а у вези одредбе члана 420. став 6. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић